

pars prior accus. est vocis *werfsis* vitulus, cf. वृष taurus; slav. *govejado* pecus bubulum. Cum गो terra cf. gr. γαῖα, γῆ et goth. *gavi*, Th. *gauja*, e *gavja*, regio (nostrum *Gau*), quod formâ accuratissime cum derivato गव्य q.v. convenit, ad cujus femininum gr. γαῖα traxerim, ita ut hoc ortum sit e γαῖα, ejecto F.)

गोकुल *n.* (e गो et कुल familia, genus) boum grex. R. Schl. I. 9. 61.

गोचर *m.* (e गो et चर iens) quod sensibus percipitur, ut sonus, forma etc. BH. 13. 5.: व्राणगोचर teli jactus, quae sagittâ attingi potest distantia. DR. 8. 28.

गोत्र *n.* (e गो et त्र servans, tuens, a त्रा vel त्रै s. अ, cf. त-नुत्र) 1) familia. HIT. 8. 3. 2) nomen, appellatio. RAGH. 19. 24.

गोत्रभिद् *m.* (e praec. et भिद् findens) cognomen Indri. RAGH. 6. 73.

गोदा *f.* (e गो et द dans in fem.) Gôdâvari flumen. RAGH. 13. 35.

गोदावरी *f.* (e praec. et वरी; fem. गोवरी) id. RAGH. 13. 33.

गोधा *f.* (r. गुध s. अ in fem.) tegmen scorteum, quod sagittarî in brachio laevo gerunt, ne arcûs nervo laedatur. R. Schl. I. 24. 9.

गोधि *m.* (fortasse a r. गुध s. इ) frons. AM.

गोप *m.* (e गो et प servans) 1) bubulcus. 2) dominus, princeps, rex.

गोपाय (Denominativum a praec. s. य, v. gr. 585.) custodire. N. 18. 8. 22. 25. (*)

गोपाल *m.* (e गो et पाल servans, tuens) i. q. गोप.

गोपुच्छ *m.* (e गो et पुच्छ cauda) simiarum genus. R. Schl. I. 16. 19.

गोपुर *n.* (r. गुप् s. उर) porta, praesertim urbis. A. 10. 3.

गोष्ठ *m.* (a r. गुप् s. तु) custos, servator, gubernator. BH. 11. 18. N. 12. 47.

गोमायु *m.* canis aureus (angl. jackall). H. 4. 9. DR. 6. 7.

गोमुख *m.* (e गो bos et मुख os) musicum instrumentum (Wils. a sort of horn, or trumpet?). BH. 1. 13.

गोरक्ष *m.* (e गो et रक्ष servans) bubulcus.

गोरचना *f.* (e गो et रोचना, a r. रुच splendere s. अन in fem.) pigmentum flavum, splendidum. (*) UR. 67. 2. infr. 91. 20.

गोर्द *n.* cerebrum. AM.

गोलाङ्गुल *m.* (e गो et लाङ्गुल cauda) i. q. गोपुच्छ. MAH. 1. 2628.

गोवर्धन *m.* (e गो et वर्धन) mons quidam prope Mathuram situs. RAGH. 6. 51.

गोवृष *m.* (e गो bos et वृष taurus) taurus.

गोवृषध्वज *m.* (BAH. e praec. et ध्वज vexillum) taurum in vexillo habens, cognomen Sivi. A. 3. 54.

गोष्ठ 1. A. (सङ्घाते; ut mihi videtur, Denominativum a गोष्ठ vel गोष्ठो q.v.) colligere.

गोष्ठ *m. n.* (a गो et स्थ stans, gr. 109.) bubile, in fine compositorum quodvis stabulum vel ferarum specus (v. gr. 652. suff. गोष्ठ). DR. 4. 9.

गोष्ठो *f.* (a praec. signo fem. ई) 1) concio. 2) colloquium. BHAR. 1. 35.

गोष्पद *n.* (e गो et पद, adjectâ sibilante, quam ex nominativi signo explicaverim, ita ut गोस् correptum sit in गोस्, mutato स् in ष, propter antecedens ओ, v. gr. 79.) vaccae vestigium. MAH. 1. 1444.

गौर (fem. -रा et -री, fortasse a गो s. र) flavus. RAGH. 2. 35.: गौरम् वृषम्; Lass. 65. 6.: कनकगौर. (Huc traxerim lat. *gil-ous* cum l pro r, ejecto u diphthongi du, et

(*) Forsterus *gôpây* radicibus primitivis adscribit; Wilkinsius, in libro suo, The Radicals etc. perperam deducit *gôpâyâmi* a *gup* cl. 1. quod *gôpâmi*, *gôpasi* etc. formare debet.

(*) Wils. „A bright yellow pigment prepared from the urine of a cow or vomited in the shape of a scibulae by the animal; it is employed in painting and dying and is of especial virtue in marking the foreheads of the Hindus with the Tilaca or sectarial mark; it is also used in medicine.”